

Piše: Milutin Šoškić

Dugo godina smo slušali savete naših brižnih majki: "Ćutate deco i trpite, doći će bolja vremena". A da bi bile ubedljivije one su nastavljale: "Posle zime proleće stiže. Uvek posle kiše sunce zasija". One su to znale, to su zakoni prirode, ali ono što nisu znale i zbog čega su one strpljenje od svoje dečice tražile, bila je nepoznanica kada će vlast jednoulja i diktature otići zauvek u prošlost i postati jedan ružan period istorije srpskog naroda. Nisu znale kada će u Srbiji stići demokratija i sa njom demokratski izabrano rukovodstvo. Slušali smo njihove savete, ćutali, čekali i dočekali. Danas se mnogo lepše i lakše diše, jer se sve na bolje kreće, ma da sporo. No, moja namera nije da hvalim vlast niti da je kritikujem. O njenom radu i stručnosti daće svoje mišljenje građani

Srbije na sledećim izborima. Ja da ćutim ipak neću, i zato se kritički osvrćem na nezdrave odnose, prljavštinu i mnoge afere u srpsko-crnogorskom sportu, a naročito u Olimpijskom komitetu naše zajedničke države. Sport i kultura su ogledalo jedne zemlje, ogledalo njene političke stabilnosti i ekonomske moći. Sport zbližuje zemlje, ruši granice i tamo gde politika i političari šanse nemaju. Zato nije čudno što su u vreme Olimpijskih igara zaustavljeni ratni sukobi. Zato se ne kaže slučajno da je sport najbolji ambasador jedne zemlje. Ali ono što mene čudi, i što me nateralo na ovaj komentar je moje saznanje, da mnogi aferaši i mutivode sa promenom sistema nisu otišli iz sporta, već su samo munjevitom promenili odeću, ali svoju ćud i karakter ne. Nastaviše da deluju kao da promena nije ni bilo. Primera ima mnogo i nijedan nije izmišljen. Oni se sami otkrivaju, jedni druge napadaju, daju izjave, pišu saopštenja o nameštanju rezultata, podmićivanju sudija, o kupovini bodova, o nezdravoj i prljavoj igri prilikom glasanja za izbor novih čelnih ljudi po klubovima, savezima, pa čak i prilikom glasanja za predsednika Olimpijskog komiteta naše zajedničke države, a naročito o prljavštinu posle izbora. Viču na glas: "Držite lopova!", a lopova nikako da uhvate, pa se postavlja pitanje ko je tu lopov i aferaš, a ko nije. Svestan sam da sve normalno ne može biti, da je nemoguće naći žito bez kukolja, zdravo stablo, a da ga crv ne

NEĆU DA ĆUTIM

napadne. Ali ne prihvatom prljave rabote u Olimpijskom komitetu, jer on treba da bude simbol zdravih odnosa i fer - pleja na sportskim borilištima, a posebno van njih. Ne shvatljivo je, da društvo nije u stanju da iz sporta protera ljude koji stvaraju mnoge afere i zbog kojih nam se svet smeje. Zar moramo stalno da slušamo onu narodnu " Da riba od glave smrdi".

No da se vratim na izbor predsednika Olimpijskog komiteta naše zajedničke države. Nekoliko godina tu najodgovorniju dužnost u našem sportu obavljao je Dragan Kićanović, čovek od ugleda, veoma sposoban i po sve pošten. Vodio je on Olimpijski komitet u najtežim uslovima u kojima se sport u poslednjih 50 godina

našao i to veoma uspešno. Uspevao je da nađe sredstva, da stvori uslove za pripreme naših sportista za velika evropska i svetska takmičenja, za Olimpijske igre. Verovatno umoran i razočaran, što naša država na sport ne gleda korektno i ne postavlja ga na mesto u društvu koje mu pripada, pa je zato po demokratskom principu glasanja raspisao izbore za prvog čoveka Olimpijskog komiteta, na kojima mu je jedini protiv kandidat bio gospodin Milan Janković, poznatiji kao Filip Cepter, veoma uspešan i poslovan čovek. Ovde meni ništa čudnog nema, ali sam bio mnogo iznenađen što za to odgovorno mesto od sportskih saveza nisu predloženi: Jedan Vlade Divac, Saša Đorđević, Dejan

Bodiroga, Predrag Danilović, Aleksandar Šoštar, Jasna Šekarić, a pogotovu što se niko od preko dvadeset sportskih saveza učlanjenih u Olimpijski komitet nije setio gospodina Bore Stankovića, koji ima najviše kvaliteta i sposobnosti. Čoveka svetskog glasa i ugleda, koji decenijama obavlja najveće sportske dužnosti u svetskom i evropskom sportu. Tako da bi pored njega svi ovi mlađi mogli mnogo da nauče i normalno da ga jednog dana uspešno zamene. Sa izborom Bore Stankovića za predsednika, izbegli bi se svi sukobi i nezdravi odnosi, a Olimpijski komitet bi mogao uspešno da radi. Ali kod nas ne može ništa normalno da prođe, ne može se bez afera i podmetanja, ne može se bez borbe za vlast. Izbori su prošli mirmo ali ipak iznenađujuće jer je Filip Cepter većinom glasova pobedio legendu našeg sporta. Dragan Kićanović nebi bio ono što jeste da mu ljudski i sportski nije čestitao, i priznao poraz. I tu je trebao da bude kraj, kako bi svi predsednici sportskih saveza krenuli u iskrenu saradnju sa novim predsednikom, za dobrobit našeg sporta.

Ali, nažalost, to se nije desilo i još jednom se potvrdilo da se kod nas u sportu ništa normalno ne može desiti. Poražene strane, ovde isključujem Dragana Kićanović, jer je on časna ličnost i veliki čovek, već misli na mnoge mutivode koji ne dozvoljavaju da novoizabrani predsednik započne sa radom, nego odmah počinju sa podmetanjem. Pripisuju mu da je nespособan i ako je on čovek od velikog ugleda u poslovnom svetu. Zakazuju vanrednu skupštinu Olimpijskog komiteta i ako na to nemaju pravo jer je to pravo predsednika. Poražena strana je ovoga puta primenila u svoju korist mnogo bolji scenario. Stvorila je većinu pristalica i jednostavno izabrala za početak privremenog predsednika.

Tako su po ko zna koji put pokazali svoje lice i loš karakter. Na moju sreću ili nesreću, mnoge ljude na odgovornim funkcijama u našem sportu poznajem. Znam da među njima ima dosta časnih, koji našem sportu dobro žele, i koji te funkcije bez materijalnih nadoknada obavljaju. Ali znam i onu većinu u našem sportu, koja godinama muti i u mutnom mnogo koristi za sebe izvlači. Oni su se toliko odomaćili i misle da će večno tu ostati i da bez njih naš sport ne može opstati. Ako društvo misli da će oni jednog dana svojevoljno otići, onda se mnogo vara. Teško se oni odvajaju od kase u kojoj se još po nešto nalazi. A kada je potpuno isprazne i doteraju klubsku vrednost ravnj nuli, onda će mahinacijam, sa kojima su godinama vladali, postati gazde tih istih klubova.

Zato dok ima još vremena, pokušajmo da naš sport, koji je dugi niz godina bio naš ponos spasimo od totalnog posrnuća. Preduzmimo nešto kako bi iz sporta proterali one koji su svojim prljavštinama i aferama oterali gledaoce sa tribina od kojih sport živi. Povratimo sportu zdrav duh i odnose, tako da on ponovo postane naše ogledalo i naš najbolji ambasador svuda po svetu.

Racionalno kuvanje,
kuvanje bez **VODE**,
prženje bez **ULJA**,
ušteda koja traje,
kupovina bez kajanja,
neograničena **GARANCIJA**.

zepter
INTERNATIONAL

*Kupovinom jednog
od setova posuđa
dobijate
NA POKLON
Zepter proizvode u
vrednosti do 800
dolara!!!*

Posetite nas:
2411 W. Lawrence
Chicago, IL 60625

Pozovite nas:
773.275.8046
847.222.8890
708.612.8964
630.350.8730